

som, dersom Fordringen alene havde været gjort gjældende imod samme, vilde have havt Ret til at fordrø Tilbagebetaling af de øvrige, dog selyfølgelig, saaledes, at intet Bo hvar mere af det Overskydende, end det selv har betalt, paa Fordringen. Søvrigt have i deslige Tilfælde de Boer, i hvilke en saadan Fordring er anmeldt, intet Krav paa hverandre indbyrdes.

§ 19.

Er en Fordring af en Medskyldner eller Forlover indfriet efter Konkursens Begyndelse, har den, der har indfriet Fordringen, samme Ret baade mod Medforlovers og Skyldneres Boer, som den oprindelige Fordringshaver vilde have havt, indtil han har faaet fuldt udbetalt, hvad han, om Skyldneren eller Medforloveren ikke havde været under Konkurs, vilde have kunnet fordrø. Derimod bliver det at afgjøre efter den borgerlige Rets Regler, om den, der førend Konkursens Begyndelse har indfriet en Fordring, erhverver samme Ret imod Medforlovers og Skyldneres Boer som den oprindelige Fordringshaver.

Kapitel 4.

Om Retshandlers Afstræfelse ved senere paafølgende Konkurs.

§ 20.

Dersom Skyldneren i Løbet af de sidste 3 Maaneder førend Konkursens Begyndelse har betalt Gjæld, forfalden eller ikke forfalden, paa anden Maade end med Penge, Buxler eller Børsseffekter, saasom ved til Fordringshaveren at afhænde fast Eiendom, Skib eller andre Gjenstande, som efter de Paagjældendes Stilling og Forhold maa anses for usædvanlige Betalingsmidler, eller har betalt ikke forfalden Gjæld, selv om dette er sket med sædvanlige Betalingsmidler, kan Boet fordrø, at den stedfundne Betaling skal gaa tilbage, og at Fordringshaveren som Følge heraf skal tilbagegive det Modtagne eller dets Værdi.

§ 21.

Pantereftigheder, som Skyldneren i den i § 20 nævnte Tid maatte have indrømmet Nogen til Sikkerhed for Forpligtelser, der ikke samtidigen stiftes, kunne ikke gjøres gjældende imod Boet.

§ 22.

Er Eksekution eller Afsetning gjort efter et af Skyldneren i den Tid, som i § 20 er sagt, indgaaet Forlig om Betaling af Gjæld eller efter en Dom, der er erhvervet i en i fornevnte Tid anhangiggjort Sag, bortfalder enhver af Udlæget eller Afsetningen flydeende særlig Ret imod Boet.

§ 23.

De i §§ 20—22 indeholdte Bestemmelser komme dog ikke til Anvendelse, saafremt det oplyses, at Skyldneren endnu var solvent, da Retshandelen eller Forliget blev indgaaet, Sagen anhangiggjort, Sikkerheden stillet eller Betalingen erlagt, eller det maa antages, at Kreditor eller Medkontrahenten ikke var vidende om nogen Omstændighed, der kunde lade ham formode Skyldnerens Insolvens.

§ 24.

Har Skyldneren paa en Tid, hvor han af Andre kunde erklæres fallit i Genhold til Reglerne i §§ 41—44 eller selv var pligtig at opgive sit Bo ifølge Reglerne i §§ 43 og 46, eller han iøvrigt maatte forudsætte sit Fallissement som nævrestaaende, eller hvor han